

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremsætter:
a. Forslag til Lov om Søværnets
Ordning. b. Forslag til Lov an-
gaaende nogle Lønningsbestemmel-
ser for Søværnet.

Marineministeren (Navn): Det første Forslag, jeg skal fremsætte, er Forslag til Lov om Søværnets Ordning. Efter at Marineministeriet i en længere Række af Aar havde fremsat i Rigsdagen Forslag om Til-
læg til den nu bestaaende Lov om Søværnets Ordning, uden at det lykkedes at gennemføre noget af dem, fremsatte Ministeriet i Sam-
lingen 1894 et Forslag til en helt ny Lov om denne Sag. Der blev herom nedsat et Udvalg, men jeg hørte ikke særlig meget til dette Udvalg; først efter Rigsdagsfamlingen fremkom der en saakaldt Beretning fra Ud-
valget. Forslaget blev derfor fremsat igen i den næste Samling i 1895. Dette Forslag var nu imidlertid forandret ikke saa lidt fra det Forslag, der var fremsat i 1894, idet man navnlig for at bringe Beføstningerne ned, i dette Forslag havde foretaget alle de Reduktioner, som man syntes overhovedet vare forsvarlige. Der blev atter nedsat om denne Sag et Udvalg, men først lige ved Samlingens Slutning fremkom der en Be-
tænkning fra dette Udvalg — ja jeg vil dog bemærke, at det ikke var en egentlig Be-
tænkning, men kun en af de saakaldte fore-
løbige Betænkninger. Det blev i denne foreløbige Betænkning oplyst, at uagtet der ikke var opnaaet fuld Enighed mellem alle Udvalgets Medlemmer, havde dog et større Antal af disse samlet sig om de i Betæn-
ningen anførte Udtalelser, der i store Træk gik ud paa, at de forelagte Lovforslag burde ændres i saa væsentlige Punkter, at man havde opbygget at stille bestemte Æn-
dringsforslag dertil og indskrænket sig til gennem en Række Hensstillinger at henlede Marineministeriets Opmærksomhed paa de Hovedpunkter, som efter Udvalgets For-
mening burde være Genstand for Æn-
dringer, der skulde sigte — jeg nævner Betænkningens Ord — til „Gennemførelsen af den Ækonomi, som Tiden nogenlunde hensynsløst kræver, men som man desuagtet mente kunde gennemføres ikke alene uden Skade, men endogsaa til Gavn for Institu-
tionen i sin Helhed.“ Betænkningen udtalte dernæst Forventningen om, at Marine-
ministeriet vilde gaa til Udarbejdelsen af et nyt Lovforslag, hvori der blandt andet blev taget Hensyn til disse Hen-
stillinger. Skønt denne Betænkning jo

altsaa kun var en foreløbig Betænkning, mente jeg dog, at det var i Sagens In-
teresse, at Ministeriet underkastede den den næste Overvejelse. Man er imidlertid der-
ved kommen til den Overbevisning —, som meget udførlig er begrundet i de Bemærk-
ninger, som ledsage det ny Lovforslag — at de Forventninger, som udtales i den fore-
løbige Betænkning om Resultatet af de deri gjorte Hensstillinger, nemlig, at Gennemførel-
sen af dem baade vilde medføre Ækonomi og være til Gavn for Søværnet, i det hele taget ikke holde Stik. Ved Udarbejdelsen af det ny Lovforslag har man imidlertid taget alle mulige Hensyn til de Hensstillinger, der, som nævnt, ere komne fra Udvalget, saa snart det blot paa nogen Maade kunde anses for forsvarligt. Efter at Lovforslaget var ud-
arbejdet, har man dernæst overgivet det til Behandling af en militær Kommission, be-
staaende af Officerer i Flaadeti og af Direk-
tøren for Skibsbygningens og Maskinvæsenet. Denne Kommission, hvis Betænkning følger som Bilag til Lovforslaget, har i alt væsent-
ligt tiltraadt Marineministeriets Forslag. Med Hensyn til Beføstningen ved det ny Lovforslag skal jeg bemærke, at den er om-
trent den samme som ved det i Fjor frem-
satte Forslag.

Jeg gaar nu over til at omtale de væsentligere af de Ændringer, som ere fore-
tagne i det ny Lovforslag, og som for største Delen hidrøre fra de i den foreløbige Be-
tænkning gjorte Hensstillinger, og jeg skal da nævne de Paragraffer i det ny Lovforslag, hvori Ændringerne forekomme. Der er først i § 2 en Ændring, som gaar ud paa, at for Flaadens „store Skibe“, — hvorved der forstås det, som man blev enig om at forstå derved i 1880, nemlig Skibe af et Deplacem-
ent af over 1,500 Tons — skal Antallet nedsettes fra 12 til 10. Man er enig i, hvad der herom udtales i Betænkningen, at naar man ikke kan vente mer end den ordi-
nære Bevilling af 1,200,000 aarlig til By-
bygning, vil man ikke kunne naa mere. Jeg skal yderligere bemærke herom, at der i den foreløbige Betænkning er fremsat en Plan for Bybygninger, som man altsaa mente vilde give os en Flaade, som vi kunde have Raad til at have, og som vilde være hensigtsmæs-
sig. Jeg finder nu ikke denne Plan ganske hensigtsmæssig. Der er derfor i Bemærk-
ningerne til det ny Forslag fremsat en anden Flaadeplan, som vil koste det samme til By-
bygninger som den, der er angiven i den foreløbige Betænkning, men som efter Mini-
steriets fulde Overbevisning vil i militær Henseende være betydelig hensigtsmæssigere under de Forhold, hvorunder vi ere, idet der